

De hobbyavond

Op elke 1e maandag van de maand is er een hobbyavond in De Reenske Compagnie aan de Tak van Poortvlietstraat 361 te Hoogezand. Aanvang is om 19.45 uur.

De komende hobbyavond is op : **Maandag 1 september.**

Vanavond komt bondskeurmeester Eric Boonstra verslag doen van de vijverkeuring die hij gedaan heeft bij een aantal van onze leden. Speciaal is dat onze verenigingskeuring direct wordt beschouwd als de districtskeuring, dit omdat er geen andere vereniging in ons district is die een vijverkeuring houdt.

Zoals altijd kunnen de vijvers ook weer worden bewonderd op het diascherm en er zijn natuurlijk ook weer bewegende beelden te zien op de TV.

Misschien dat Eric niet de hele avond zal vullen. In dat geval is er tijd voor een extra lange pauze en dus tijd om bij te praten na een lange vakantie.

Van de Voorzitter

De vakantie's lopen weer ten einde als jullie dit lezen, maar wij hebben nog een week te gaan. De afgelopen maand heeft de koeling op ons zeeaquarium de nodige overuren moeten maken, maar de dieren hebben daardoor tenminste geen last van de warmte. Ik hoop dat iedereen de temperatuur van z'n aquarium goed in de gaten gehouden heeft want het kon behoorlijk oplopen met die tropische temperaturen.

Dit jaar gaan we van start met de uitslag van de vijverkeuring die in juni gehouden is, maar we houden genoeg tijd over op deze eerste avond om eens gezellig bij te kletsen over b.v. de hobby in combinatie met de vakantie. Er zijn vast leden die in hun vakantie op bezoek zijn geweest bij een dierentuin of een openbaar aquarium in het binnen- of buiten land. Misschien een leuk idee om eens te horen of het de moeite waard is geweest, ik kom hier op de hobbyavond wel op terug.

In dit boekje vind je vele stukjes die te maken hebben met onze vereniging en de hobby, over wat geweest is en wat nog gaat komen. Als er iemand is die iets leuks (of minder leuks) heeft meegemaakt, zet dit eens op papier of computer en lever dit dan in bij de redactie.

We zoeken ook nog iemand(en) die de redactie komt versterken. Vind je het leuk om zorg te dragen voor de invulling van ons boekje, het verzamelen van stukjes, en actief deel te nemen binnen onze vereniging laat het ons dan even weten! We zitten met smart op iemand te wachten!

Met het zweet in de handen, straaltjes langs mijn rug en op het voorhoofd vind ik dat dit

stukje al weer lang genoeg is.

Tot op de hobbyavond in september.

Nico.

Van de Secretaris

Na een lange periode van vakantie en warmte weer tijd om deze pagina te gaan vullen. Normaal schrijf ik hier een stukje over de volgende hobbyavond (in dit geval de excursie naar Burgers Zoo) maar dit staat elders in dit boekje. Iets anders:

NIEUW NIEUW NIEUW NIEUW NIEUW NIEUW NIEUW NIEUW

September Vijvermaand

In september is het elke woensdag gastheeravond bij een vijver van een van onze leden. Iedereen is welkom vanaf ca. 19.00 uur om de vijver te bekijken, vragen te stellen, gezellig te praten en een kop koffie (of thee) te drinken.

3 september Nico en Greet Bulthuis

10 september Peter en Harma Wieringa

17 september Geertjan en Marij Leutholff

24 september Engel en Anita Zonneveld

31 september ?? nog onbekend. Liefhebbers kunnen zich bij mij opgeven. De aankondiging wordt dan meegenomen in het volgende boekje.

Komt allen!

Tot op de 2e hobbyavond (na onze vakantie),

Nomi

Burgers ZOO

Het was mooi weer. Veel zon met kans op een bui aan het einde van de dag. De grote groep vertrok precies op tijd uit Hoogezand. Er werd netjes gereden door de chauffeurs. Iets onder de maximale snelheid. Doel van de reis: Burgers Zoo in Arnhem. Ik was samen met Peter Wieringa en zijn vrouw Harma naar Arnhem komen rijden.

Er waren genoeg belangstellenden voor een extra goedkoop dagje dierentuin. We verzamelden ons voor de ingang. Natuurlijk wachten we weer het langst op Martin Koetze en zijn familie. De sfeer was opperbest. Velen waren al eerder in deze Zoo geweest. De afspraken die werden gemaakt waren simpel. Iedereen is vrij in zijn doen en laten. Tussen de middag eten we een broodje bij het restaurant.

De kaartjes werden uitgedeeld en we konden naar binnen. De meesten hadden wel een camera bij zich en er zouden wel weer een hoop plaatjes worden geschoten. Na een korte sanitaire stop gingen we op pad. Eerst maar eens een rondje buiten. Het is een dierentuin waar er veel mogelijkheden voor de dieren zijn om zich even terug te trekken. Dat geeft zo'n effect alsof je op afstand in de wildernis naar het wild aan het speuren bent. Soms zitten ze vlak voor je maar soms kun je ze niet vinden.

Ik ga niet proberen te vertellen wat we allemaal hebben gezien toen we buiten rondliepen. Het was te veel om op te noemen. Er zijn echter een aantal situaties die ik even zal beschrijven omdat ik dat heel leuke momenten vond.

Zo waren er de nijpaarden die lagen te zonnen op het gras, de aap met zijn keurig gekamde kuif die blaadjes van berketakken aan het peuzelen was, de vosachtigen die op hoge poten rondtrippelden in hun kooi, het elandmannetje dat lag te dommelen in de schaduw en de grootste moeite had om bij het wegdoezelen zijn enorme gewij in evenwicht te houden.

Toen kwamen we bij de vogelkooien. Een eideloze hoeveelheid vogels van groot tot klein. Ik moet U bekennen dat ik niet zo'n vogelaar ben en op den duur begon het me allemaal een beetje te duizelen. Eigenlijk was ik wel blij dat het middaguur was aangebroken en dat we terug moesten naar het restaurant om een broodje te eten.

Het was niet zo druk op het terras en ik had het gevoel dat iedereen er was. Er werd gepraat en gegeten en het was er bere gezellig. We hadden dik mazzel dat het weer meezat. Na de maaltijd ging ieder weer zijns weegs.

Wij gingen op ontdekkingstocht door de erome overdekte desert. Warm en droog. Ik voel mij daar altijd prima thuis. Voor een amateur-fotograaf altijd een eldorado. Toch viel de verscheidenheid een beetje tegen. Er leek niets veranderd sinds de laatste keer. Naar de Bush dan maar. Warm en klam.

Altijd weer indrukwekkend al die verschillende planten en de dieren die ertussendoor scharrelen. Een sluipdoor, kruipdoor waarbij je zomaar een misstap maakt en dan de rest van de dag met een natte schoen rond loopt. Er was weer heel wat te zien. Meest opvallend was de boom met de enorme zuurzak vruchten eraan. Mensen die in de tropen zijn geweest zijn hem vast wel eens tegen gekomen. Een enorme vrucht, bedekt met een groot aantal niet scherpe stekels. Als je hem open snijdt komt er een bijzondere en indringende geur vanaf. In hotels kan deze stank wekenlang in de kamers blijven hangen dus je mag de vruchten daar ook niet mee naar binnen nemen. Ze hebben een typerende smaak die door velen niet wordt gewardeerd. Ik vind het heerlijk en mijn handen jeukten kan ook bij het zien van zo'n lekkernij. Snel maar weer verder langs een mooi doorkijkje met sawa's.

Ons volgende doel was de Burgers' Ocean.

Ik was er al vaker geweest maar werd toch weer getroffen door de enorme wijidse gezichten die ook in detail doen denken aan de werkelijkheid. Ik heb het voorrecht gehad om in dit soort lagunen te snorkelen en de overeenkomsten zijn treffend. Het enige wat echt een beetje miste was de golfslag die er altijd is in dit soort water. De zee was deze dag wel heel erg rustig. Hier kan ik uren naar staan te kijken maar je moet je ook een beetje richten op de rest van mede-explorers. Er was heel veel te zien. Na elk hoekje was er wel weer een hoekje met nog meer door kijkjes en aan het einde een gang waar je onder het water door loopt en de roggan als het ware over je heen zwemmen. Heel indrukwekkend allemaal. Ik vraag mij altijd af hoe ze dat allemaal schoon houden. Er is daar zoveel werk te verrichten en er lopen altijd mensen door de gangen. Het moet dus wel 's avonds gebeuren of zo. En hoeveel voer zouden ze erin gooien en wat. Die Haaien lusten wel een beetje reken daar maar op. En ze moeten natuurlijk niet gaan zitten happen naar al die mooie visjes. Een lezing waard denk ik zo.

Het hoogte punt hebben we nu wel gehad maar we kunnen ook nog op safari. Er was een jonge giraffe met zijn moeder achter een hek. En alle andere giraffen stonden aan de andere

kant van het hek. Het leek erop dat er wat stond te gebeuren want er liepen ook bewakers rond. Nou dat bleek wel want de moeder en het jong moesten schijnbaar naar het nachthok. Nou dat had nogal voeten in aarde. Het kleintje voelde zich blijkbaar veiliger bij de groep dan bij zijn moeder en ging steeds weer terug. Dan kwam moeder er natuurlijk weer achteraan. Dat die kerels hun geduld niet verloren was verbazingwekkend. Ik zou allang er de brui aan gegeven hebben maar zij hielden vol en uiteindelijk gelukte het hun om moeder en kind naar het nachtverblijf te brengen.

We liepen verder over de galerij van hout en het begon wat te sputteren. Op meerdere plekken werden de dieren al naar binnen gehaald en het werd tijd om weer naar de ingang terug te gaan. Via nog wat wilde dieren die we nauwelijks zagen en wat jengelende kinderen die ook al erg moe waren kwamen we bij de ingang. De terugreis was nog lang dus weer even een sanitaire stop en we konden met de terugreis beginnen.

Al met al een erg leuke dag.

Pieter Medema

Het volgende seizoen

1 september 2003 Uitslag vijverkeuring door Eric Boonstra.

6 oktober 2003 Herman Wanningen van waterschap Hunze en Aa's over de vistrek in onze provincie(s)

3 november 2003 Meneer Meulblok met een lezing met als titel: "Vanuit het Omniversum naar de tropen".

1 december 2003 Theo Verheij met een lezing over het licht in onze omgeving en het aquarium.

5 januari 2004 Uitslag van de huiskeuring door Eric Boonstra.

2 februari 2004 Algemene ledenvergadering en BINGO

1 maart 2004 ??

5 april 2004 Hans Osendarp en Bart Vries over hun reis naar Colombia.

3 mei 2004 ??

Het vastleggen van de vijverkeuring

Vaak zijn dit soort dagen lang. Je rijdt van de een naar de ander en er komt geen einde aan. Ook moet je steeds je koppie er goed bijhouden want als je iets fout doet zit je later met de brokken.

Deze keer was het anders. We gingen wat later op weg en toch waren we al voor de keurmeester aan. In het vooruitzicht: 5 maal het vastleggen van een vijver. In het kader van de distriktskeuring voor vijvers en toch was het een beetje een gewone verenigingskeuring. Dat was een makkie.

Het waren de bekende gezichten. Mensen die allemaal al vaker aan keuringen hadden meegedaan. Tijdens de vorige vijver keuring had Finus Witte niet meegedaan. Deze keer was hij als eerste aan de beurt. Als je voor het huis staat is er van de tuin niet veel te zien. Het ligt allemaal achter het huis. Als je het hoekje om komt zie je een enorme tuin voor je. Meteen in het begin ligt de vijver. En dan komt er tuin, tuin en nog eens tuin. Ik ben blij dat ik dat niet allemaal hoeft te onderhouden want dan kwam ik niet meer aan andere zaken toe. Finus en zijn vrouw zullen er wel een beste kluit aan hebben. Ik zal niet uitwijken over de vijver want dat kan Eric veel beter doen, maar ik moet zeggen er viel heel wat te filmen en te fotograferen. Dat zat hier dus wel goed. Toen we flink aan de gang waren kwam de keurmeester in het gezelschap van Martin Koetze die de boel had georganiseerd. We maakten het werk hier af en gingen een deuntje verder.

De Familie Zonneveld was als volgende aan de beurt. Het was haast niet te geloven, ook hier weer zo'n enorme tuin. De vijver was een slagje groter had ik het idee. Iedereen was in de tuin en het was ondertussen lekker weer geworden. Wat opviel waren de enorme hoeveelheden kikkers in deze vijver. Als je in de buurt kwam was het dan plons en dan was de kikker weer weg. Vastleggen op de gevoelige plaat moest dus uiterst voorzichtig. Dat is gelukt. Wat nog meer opviel was het materiaal om de vijver. Lavasteen om de reigers af te schrikken. Het is niet duidelijk of het helpt..

De volgende in de rij was de heer Leutholff. Die had eigenlijk helemaal geen tijd voor ons want die was aan het verbouwen. Slepen met balken en schuimbroadjes was daar het devies. We mochten wel helpen! Maar ja, wij hadden het druk natuurlijk. De vijver stond er als van ouds bij. Hoe die man dat klaar speelt is een raadsel. Het is een gemetselde rand die aan de achterzijde overloopt in de verhoogde tuin. Helder water en zoals tot nu toe in elke vijver ook hier weer een prachtige leliebloem. Rose van kleur. We hebben de familie zo weinig mogelijk gestoord en zijn snel weer vertrokken met het gewenste materiaal. De familie Bulthuis volgt. Het werd al weer een

beetje bewolkt en er vielen wat spetters maar we konden het nog net drooghouden tijdens de filmerij. Het gras om de vijver was netjes gemaaid en om toch nog wat te bemesten zijn de resten achtergebleven. Of heeft Nico een buur die aast op zijn hooi? De vijver was nog net zo groot als eerder en dat is GROOT. Met de landerijen erachter geeft het een prachtig landelijk beeld van weidsheid. Twee stoelen op een flonder met een rode plant in een pot ernaast kunnen zo in eigen huis en tuin volgens mij. Maar O WEE de vijver is wel wat troebel! Oh nee dat zou ik aan Eric overlaten dat is ook zo. Er viel weer heel wat te filmen en te fotograferen tussen de sputters door. En toen kwamen Martin en Eric aan en was het tijd om een hapje te eten en een slokje te drinken. Martin had in Hoogezand bij zijn geliefde broodjeshuis een aantal stobroodjes met van alles erop meegenomen en dat smaakte voortreffelijk. Greet had voor de melk, koffie en thee gezorgd. (We moesten nog rijden). Na een laatste blik op de vijver ging het naar Heligerlee. De vijver van de familie Wieringa. Geschakeld 2 onder 1 kap. En de vijver in de achtertuin. Vanuit de achterkamer kun je zo in de vijver kijken. Wel makkelijk als het regent en je toch een vijver moet keuren. Wij hadden geluk. Tijdens de rit kwamen we door een bui maar die was er nog niet toen we aankwamen.

Snel de plaatjes dan maar. Een tuin vol planten en bloemen die 1 geheel vormen met de vijver. Daar kun je wel wat moois van maken als regiseur. Er was van alles te beleven. Een vezopen wesp die toch nog kans zag bij een sprietje omhoog te klautreren en zich droog te wrijven, schaatsenrijders die met uiterst snelle bewegingen over het water schieten. Vissen die traag door het water zwemmen. En hier is het water mooi helder (oeeps). Wat is jou geheim Peter?

Verversen zegt Peter. Bedoel je dat je ook in je vijver het water verversst? Ja dus! Peter heeft geluk, zijn vijver is niet zo groot. Verversen is dus nog wel te doen. Ook heeft hij een overloop wat het verversen vergemakkelijkt. Het oude water loopt vanzelf weg als het niveau te hoog wordt. Na het film en foto materiaal klaar te hebben zit onze taak erop. De keurmeester kwam redelijk snel achter ons aan en heeft inderdaad bij Peter gedeeltelijk achter het raam vandaan moeten keuren omdat er op dat moment een plensbui in de tuin neerkwam. Dezelfde plensbui die ik op de auto kreeg toen ik weer op weg naar huis was. Het was allemaal net lang genoeg droog geweest om de vijvers goed vast te leggen. Al het materiaal is op maandag 1 september te bewonderen en ik moet zeggen, het is weer de moeite waard om te komen kijken naar de beelden en te luisteren naar Eric Boonstra met zijn uitslag van de keuring.

Pieter Medema

Poecilia velifera

overgenomen uit: Ciliata- Ridderkerk auteur: Erik Lievens 10

Is het nu *Poecilia velifera* of *Molliensia velifera*?

In ieder geval behoort de hoogvin- of zeilvinkarper tot het soort der levend barend tandkarpers en niet van de kleinste soort ook. In het aquarium kan hij 12 cm lang worden, terwijl hij in zijn natuurlijke biotoop een lengte kan bereiken van 18 cm. Als deze zeilvinkarper eenmaal zijn rugvin strekt, doet hij zeker zijn naam eer aan.

Prachtig om te zien hoe het manneije rond zijn wijfe baltst, al pronkend met zijn rechtopstaande rugvin. Het doet mij denken aan het zeil van een windsurfer. Om dit geslachtspatroon te kunnen bewonderen, moeten wij hem echter onderbrengen in een ruim aquarium met veel zwemruimte. Het zijn zeker geen snelheidsduivels. Maar vooraleer zo'n zeilschip gedraaid is zonder iets aan te raken, is toch veel plaats nodig. In een klein aquarium houdt hij zijn viimen samengeknepen en komt hij over als een ziekelijke vis. Afkomstig uit Mexico (Yucatan), is deze vreedzame vissoort geschikt voor elk gezelschapsaquarium dat ingericht is volgens zijn natuurlijk biotoop. Zij stellen geen hoge eisen aan de waterkwaliteit, mits het hard is en de pH waarde aan de alkalische kant is (pH 7,5 - 8,5). Ons leidingwater (van Gent) voldoet daar in ruime mate aan. Het strekt tot aanbeveling om een beetje zout toe te voegen. Een theelepel op 10 liter water. Als voedsel geven wij deze vis Artemia, muggelarven en ook droogvoer. Als we geluk hebben en we voeren niet overmatig dan zal hij zich ook tegoed doen aan onze verwenste algen. In ieder geval mag groen-voer niet ontbreken. Bijv. gekookte, fijngesneden sla of spinazie. Hebben wij algen, beperk dan de hoeveelheden groenvoer. Wij eten immers ook liever kreeft dan gehaktballen. Of niet soms? Zoals bij vele vissoorten wordt er spijtig genoeg ook veel gekruist met andere soortgenoten. De hoogvinkarper of zeilvinkarper heeft als grondkleur donkergroen en als we goed kijken

heeft elke schub een vlekje waardoor het lijkt alsof deze vis gestreept is. Heel belangrijk voor het houden van deze vissoort is een goede filtering (geldt eigenlijk voor elk aquarium), hun vinnen zijn namelijk sterk vatbaar voor bacteriologische infecties. Als ons aquariumwater een hoog gehalte aan nitraten en/of andere schadelijke bestanddelen heeft, zal dit zeker te merken zijn aan de vinnen van onze *Poecilia velifera*. De kweek is niet zo moeilijk. Wel moeten wij zorgen dat zodra het wijfje heeft afgezet, de jongen onmiddellijk uit de bak worden verwijderd. Wij brengen ze onder in een ondiepe kweekbak en voeren ze met *Artemia*, nauplien en fijn plantaardig voedsel. Let op: Groenvoer mag beslist niet ontbreken. Elke liefhebber moet deze vis eens gehouden hebben. Is dat bij u nog niet het geval, probeer het dan maar eens.